

תת"ע 2354/12/11 - מדינת ישראל נגד קואעין יוסף

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 2354-12-11 מדינת ישראל נ' קואעין יוסף
תיק חיצוני: 30200923586

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	קואעין יוסף
משיבים	

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש לאחר שלא התייצב למשפטו.

בהתאם לחוק - סעיף 130 (ה) בחוק סדר הדין הפלילי:

" נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נגד מד"י, קבע בית המשפט העליון שני מבחנים ובהתקיים אחד מהם יהיה מקום לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם (המבחנים נגזרו מסעיף 130 (ה) בחסד"פ): הראשון - קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש למשפטו. השני - גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

בפרשה שבפני הגיש המבקש בקשה לביטול פסק הדין עוד בשנת 2013.

בית המשפט קבע הבקשה לדיון אך גם אליה לא התייצב המבקש, מה שהוביל למחיקת הבקשה.

אף שחלפו 5 שנים מיום הגשת הבקשה, לא פנה המבקש לבית המשפט בכל בקשה נוספת, לא הסביר את הסיבה לאי התייצבותו, ואף שבהכרח ידע על ההליך והענישה התלויה נגדו, לא עשה דבר לשינוי מצבו.

היום, ובשיהוי בלתי סביר לחלוטין, מבקש המבקש לבטל כליל את פסק דינו ולקיים מחדש דיון בתיקו.

המדובר בבקשה שאינה מקיימת את המבחנים שקבע בית המשפט העליון לביטול פסק דין שניתן בהעדר גם אלמלא השיהוי.

המבקש קיבל במקור את כתב האישום והזימון למשפטו מידי שוטר.

לא הוצגה כל ראייה המראה כי העבירה שיוחסה למבקש בנסיבותיה לא בוצעה על ידו.

למעשה, ההפך הוא הנכון, המדינה הציגה במסגרת טיעוניה לעונש מסמך ממנו עולה כי עת נהג המבקש ברכב היה רישיון נהיגתו פקוע 10 שנים (!). המדובר הלכה למעשה בבלתי מורשה לנהיגה אשר חייב לעבור את כל מבחני הרישוי מחדש לצורך קבלת רישיון נהיגה.

הענישה בתיקים מסוג זה כוללת אף רכיבי מאסר ובפרשה זו אוזנה הענישה על ידי פסילה ארוכה מאחר ורכיב המאסר לא נגזר בהעדר הנאשם.

אין כל הצדקה לביטול פסק הדין בנסיבות המתוארות לעיל.

המבקש הוא אשר הוביל למצבו הנוכחי בהתנהגותו, בהתעלמותו מההליכים בעניינו ובהזנחת ענייניו במשך שנים מבלי שפעל לשינוי מצבו.

אף שנימוקי הבקשה אינם מצדיקים את ביטול פסק הדין ושמיעת תיק זה מתחילתו, אני סבור כי לפנים משורת הדין נכון יהיה למנות את עונש הפסילה בתיק זה מיום מתן גז"ד שכן יש לראות בנאשם בלתי מורשה לנהיגה.

לכן, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית אך הפסילה בפועל תימנה מיום 9.12.12.

פסילתו של הנאשם תסווג כך שהנאשם יוכל לעבור מבחן עיוני לצורך הוצאת רישיון נהיגה בזמן פסילתו, אך יוכל לגשת למבחן מעשי ולקבל את רישיון נהיגתו רק לאחר תום הפסילה בתיק זה. הנאשם רשאי ללמוד נהיגה כאשר מורה לנהיגה יושב לצידו במהלך ריצוי פסילתו.

ניתנה היום, כ' שבט תשע"ח, 05 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.